

ÇANAKKALE RUHU

Ey Çanakkale 'deki erlerin gönül ateşini duyan beşer!
Ben kimim söyleyim.
Ben ki bombaların ateşle yaktığı yarden gelenim.
Ben ki mermiler göğsümde yakarken her yeri
Yine de vatan aşkıyla coşan, sonsuza koşanım.
Ben ki ölürken bile Türk bayrağını yarden kaldıranım.
Ben Çanakkale 'nin onurunu kurtaran erlerden birizim.
Sana anlatayım o ilahiaşka yürüdüğüm geceyi.
Öyle bir geceydi ki sanki hava "Bitti, bu gece son" diyordu.
Göklere püsküren, girdiği her yeri mahfeden o ateş
Bize, sadece bize atlıyordu havayı yarararak.
Atılan her bir bomba koca bir yara açıyordu göğsümüzde.
Ama biz kaşuyorduk sadece ve sadece d'lüme.
Ne olursa olsun bayrağımız düşmüyordu yere.
Düşmeyecekti zaten biz olduğumuz sürece.
Bir anda kesildi tüm top bomba aksi sedoları.
Karşımızda tam teçhizatlı bir dişi düşman
Canımıza kastetmiş, olmuş perperişan.
Kaldık bir süre şaşkın bir halde.
Ve anında patladı bir bomba önümüzde.
Hepimiz, kan, kol, bacak ve gövde.
Saurulduk o yığın yerinin her bir yerine.
Ölüm kusuyordu toprak sanki tüm gücüyle.
Kimse kalmamıştı artık bir kısmımız dışında.
Bir anda gökten düştü son bir bomba.
Kapandı gözlerim bir anda usulca.
Açtım gözlerimi pasparlak, her yer.
Arkadaşlarımı gördüm bembeyaz giyinmiştiler.
Sesleniyordu onlar bana güzel bir isimle.
Çok güzel kokuyordu ortam her haliyle.
Ve biri geliyordu tüm asaletiyle.
Dedi ki: "Ey ümmetin destansı şehitleri!
Buyrun geçin cenneti abdaki saf inciden köşkleinize"

Zeynep İkbâl ÜNAL

BİR DESTANDIR ÇANAKKALE

Bir destandır Çanakkale,
İnlemiş arş, Türk'ün nağmeleriyle,
Yükselmiş her bir nefer göğe,
Çünkü bu millet vurgun İstiklal'e.

Çanakkale,
Sen geçilmezsin, düşmana başın eğmezsin,
Sen hürsün, zulme gelmezsin,
Varlığınla bin cihana bedelsin.

İşte bu yüzden bir destandır Çanakkale,
Bezenmiş şühedalarıyla kırmızı güllere,
Yer gök buz kesilmiş düşen şehitlere,
Ey oğul! Söyle bana nasıl geçilsin Çanakkale.

Bir destandır Çanakkale,
Bin neferin bir nefes olduğu yerdir,
Sanma ki al kanlar içinde yatan erdir,
Her biri Çanakkale'yi saran seherdir.

Bir destandır Çanakkale,
Kana susamış binlerce canavar çehre,
Kafa tutmuş çılgın Türk ecele,
Onun için ne büyük şereftir ermek şehadete

Unutulmayacak bu şanlı zafer,
Dar gelmeyecek yattığın o makber,
Yemin olsun hilale düşmeyecek sancağımız,
Yaşatacak sizi Asım'ın nesli birer birer.

Yavuz Sultan Selim Fen Lisesi

Hatice BATUR
12/B Sınıfı NO:63

GANAKKALE RUHU

Büyük bir hevesle geldiler yurdumuzu kurtarmaya,
Düşmanların gözünde ilk hedefti Ganakkale,
Mehmetçikler dırensiyor, Ganakkale'yi vermemeye,
Çünlerce gün doğmuyordu, Mehmetçiklerin üzerine.

Vatanın dört bir yeri işgal altındaydı,
En büyük düşmanı ağırlyordu Ganakkale,
Korkmadı Mehmetçikler fakler simsicaltı,
Kalplerinde vatan sevgisi, dillerinde şehadet vardı.

Kahraman ordumuzun gelip yürüdü askerler,
Kendilerine yuva edindiler siperler,
Yumuluadı ates saçan oğseler,
Yıpalet, cesurdu, yumuzacikti kalpler?

Vatan aşk, büyüktü, düşman çok olsa da,
Mehmetçikler can veriyor, Ganakkale bağazında,
Düşman büyük hayallerle ilerliyordu Gelibolu'ya,
Oysa ypalet kahramanlar bekliyordu, vatanın başucunda.

Kızıla bayandı Ganakkale, Mehmetçiklerin korında,
Vağgeçmiyordu Mehmetçik, yine de yurdunda,
Ganakkale ruhu bu olsa gerek,
Giden gelmiyordu, cepheden.

Ceren Eylül ÖZTÜRK